

Ширни ниви златогриви щеха кротко да сведат
класовете пожълтели към таз черноземна гржд.
Вредом сини метличини кат очите на деца
щеха да мжлвят утеха за селяшките сърца.

Ех, нали и таз година с толкоз грижи и тегла
разорани и посети беха мжртвите поля!
Черни мжки всекидневни, черни тежки капки пот,
а сред тези сиви степи нито искрица живот!

* * *

И ето, безкрайни, безхлебни кervани
се точат из прашния пжт,
над тях небесата оловни савани
безмжлвно простират. И в скржб изтерзани
селяците бедни вжрвят. . .

И с ужас облжхват ги голите степи
прострени надлжж и нашир,
в които каточели демони слепи
с пожарища страшни и оргий свирепи
зловец отпразнуваха пир.

И все тжй пустеят прихлупени хижи,
пустаеят и неми стжрчат.
Керван след керван из полята се ниже,
а мжлком по техните стжпки се движи
всевластната хищница Смжрт.

